

[Juul-Madsen.]

det, set i det nordiske perspektiv, gør hverken fra eller til i forholdet mellem de nordiske lande, om vi ud fra det ene eller det andet kriterium i landene godtager den ene eller den anden form for udbygning af vore transportsystemer. Den nordiske tanke skulle jo gerne være så stærk og så levende, at den ikke var afhængig af disse ting.

Endvidere har jeg også bemærket, at hr. Henning Philipsen udtalte sig forsigtigt, og når han gør det, har han jo som regel gode grunde til det. Jeg var også glad for udtalelsen — og den var helt korrekt — om, at selvfølgelig betyder Saltholmprojektet intet i forbindelse med den akutte arbejdsløshedssituation, den skal løses på anden måde.

Jeg må anholde nogle udtalelser, der kom fra fru Birgit Busk vedrørende Tune. Det var, som om fru Birgit Busk ville give den fremstilling, at hvis ikke vi byggede Saltholm, så skulle næsten al flyvning flyttes til Tune. Det kan af gode grunde ikke lade sig gøre. Dels er startbanerne ikke egnede til det, dels er flyvepladsen ikke egnet til det, hvortil kommer, at det, der jo vil ske, hvis vi ikke flytter til Saltholm er, at vi foretager en fornuftig udbygning i Kastrup, og at vi vel får en tilpasning til den kapacitet, der er i Kastrup, på et lavere niveau, end vi ville have fået, hvis vi lavede den store gigantlufthavn. Det sidste kan det jo være at vi om nogle år vil være taknemlige for.

Dernæst vil jeg gerne sige, at jeg naturligvis med særlig interesse har bemærket de synspunkter, min partifælle hr. Ninn-Hansen har fremført vedrørende folkeafstemning. Jeg har med lige så stor interesse bemærket, at justitsministeren har meddelt, at en sådan folkeafstemning rent faktisk kan foretages. Jeg deler hr. Ninn-Hansens interesse for, om denne sag kunne prøves ved en folkeafstemning, således at det var befolkningen, der her kom til at afgøre, hvorvidt vi skulle gøre det ene eller det andet, og ikke et snævert flertal, som måske blev på et eller to mandater til den ene eller den anden side. Jeg vil derfor gerne spørge — jeg er ikke rigtig klar over, om spørgsmålet skal stilles til justitsministeren, eller det skal stilles til den højtærede minister for offentlige arbejder — om regeringen vil medvirke til, at en sådan folkeafstemning kan finde sted.

Ib Larsen (CD):

For en del år siden havde folketinget en lignende sag til behandling. Set med den tids øjne var det investeringer, der var lige så store som dem, der nu er tale om. Det drejede sig dengang om Lillebæltsbroen. Jeg tror, ingen ville have undværet den i dag.

Til hr. Ninn-Hansen vil jeg gerne sige, at mit parti, centrum-demokraterne, principielt er imod en udvidelse af de tilfælde, hvor en folkeafstemning kan finde sted. En yderligere anvendelse af sådanne afstemninger ville efter vor opfattelse undergrave de folkevalgte organers ansvar og handledygtighed.

Iversen (CD):

Jeg tror ikke, det på nuværende tidspunkt er muligt at tilføre debatten noget nyt. Men det, der kalder mig på talerstolen, var en udtalelse fra trafikministeren vedrørende indgåede aftaler. At indgåede aftaler skal overholdes, kan jeg fuldstændig tilslutte mig. Men er det ikke sådan, at hvis man forhandler, så forhandler man med den kompetence, man har? Det gælder for en direktør for et aktieselskab, som har en vis kompetence, at den går til en bestemt grænse. Hvis han overskrider den, så må han have sin bestyrelses tilslutning. Jeg går ud fra, at i de forhandlinger, der er ført med den svenske regering, har det været fremhævet, at disse forhandlinger og aftaler er indgået under den udtrykkelige forudsætning og med den baggrund, at en ratifikation i de pågældende landes parlamenter var en nødvendighed, før aftalerne havde gyldighed.

Henning Philipsen (SF):

Jeg lytter normalt altid med den største interesse, når hr. Ninn-Hansen siger noget her i tinget. Jeg beder hr. Ninn-Hansen retlede mig, hvis jeg nu citerer ham forkert, men jeg forstod hr. Ninn-Hansen således, at han i en omtale af de konsekvenser, som et skiftende folketingsflertal kunne få, sagde noget i retning af, at det ville være uheldigt, hvis den danske stat indgik aftaler, som et folketingsflertal bagefter, hvis der i mellemtiden eksempelvis var sket et valg, ville kunne forkaste. Jeg går ud fra, at det er en fortalelse, for jeg har den opfattelse, at det jo ganske enkelt, som det også tidligere er fremhævet her, må være således, at når en